

[Clara Munck.]

gennemførelse af dette forslag til folketingsbeslutning, er jeg glad for at kunne henvise til den redegørelse, boligministeren gav. Det har sin absolutte betydning, at det stadig bliver understreget, hvad der var hensigten med at gennemføre en lovgivning om ejerlejligheder, og jeg vil understrege som boligministeren, at vi jo ikke må se bort fra, når der lovgives, at vi må tage hensyn til det behov, der er i befolkningen.

Det er ikke mit indtryk, at socialdemokratiet er så forfærdelig begejstret for parcelhuse, men det, der ligger som baggrund for, at der bygges huse, er jo netop, at der er mennesker, der vil investere i det, det betyder for dem at kunne bo og at have sikkerhed for fortsat at kunne bo. Derfor anser jeg ejerlejlighedsloven for noget væsentligt og godt, men jeg vil da også gerne følge boligministeren, når han siger, at vi hele tiden har været meget opmærksom på, om vi kunne forme denne lovgivning sådan, at vi forhindrede misbrug. Når forslagsstillerne her erkender, at der er sket en forbedring i ejerlejlighedslovgivningen ved det, der blev gennemført i juni, skal det understreges, som boligministeren gjorde det, at dels skærpede vi kravene meget, således at en ejer ikke ubetinget kunne opdele sin ejendom og kun kunne sælge ejerlejligheder, hvis han havde ledige lejligheder, dels var vi meget nøjeregnende i opgørelsen af, hvad det er, den ejerlejlighedskøber, der mener at have betalt en urimelig pris, kan forlange at få lejligheden vurderet på grundlag af. Det er jo ikke tilfældigt, hvad der vil ske i boligretten, det står opsummeret her, og derfor synes jeg, vi må sige, at vi har lovgivet sådan, at misbrug må kunne forhindres.

Forslagsstillerne erkender i bemærkningerne, at denne lovændring har en vis betydning, men med den mærkelige tilføjelse, at man på den anden side er af den opfattelse, at lovændringen ikke har været i stand til at standse den urimelige spekulation. Det er jeg lidt forbavset over, fordi lovændringen jo er af juni måned og bekendtgørelsen, der følger, først er af 4. juli. Når man nu ved, hvor lang tid det tager at behandle anmodninger om opdeling i ejerlejligheder, er der ingen baggrund for den

formodning, socialdemokratiet tilsyneladende har.

Jeg har haft lejlighed til at prøve inden for et enkelt område at få at vide, hvad der er sket siden juli. Der er stor søgning om opdeling i ejerlejligheder, men knap halvdelen af de ejendomme, der har været på tale, har alle de faciliteter, vi har peget på i loven. For den anden halvdel vedkommende er det altså efter lovgivningen kommunalbestyrelsen, der skal tage stilling, og det har man simpelt hen ikke kunnet nå, for det er besigtelse, det er gennemgang af ejendommen, det er mange andre ting, der hører med i denne lovgivning. Derfor kan jeg altså ikke forlade mig på, at forslagsstillerne virkelig har en baggrund for deres opfattelse, og også af den grund vil vi ikke kunne medvirke til at forbyde oprettelse af ejerlejligheder.

Det er jo også, som boligministeren sagde, et spørgsmål: hvad er den bestående boligmasse? Uanset at vi alle sammen gerne vil have, at der bliver bygget mest muligt hvert år, kan nybyggeriet ikke opfylde folks ønsker om og behov for bedre egnede boliger eller boliger i det hele taget. Derfor må den gamle boligmasse, der går ind med så vældig en styrke, efter min opfattelse og med den baggrund, jeg har for mit syn på ejerlejligheder, ind under disse muligheder, og jeg henviser altså endnu en gang til, at vi har lovgivet sådan, at vi skulle kunne forhindre misbrug.

Nu er det jo sådan, at vi også på andre områder er enige om at beklage den måde, forbrugsudviklingen er foregået på her i landet. Når vi lige har fået nye opgørelser, der viser, hvor stort det hjemlige forbrug er, og hvor forbruget er placeret, så kan jeg ikke se, at det er nogen skade til, at en del af befolkningen vælger at bruge deres indkomster og muligheder til boligformålet. Vi har ligeså fået en opgørelse, der viser, at man regner med — det er igen de vise mænd — at dette, at vi har loft over lejen i boligmassen, er et indirekte tilskud til lejere på 1,5 milliard kr. De, der køber deres egen bolig, får ikke mere sådanne tilskud; de betaler kostprisen, som de gør for andre ting. Der står også her, at den direkte støtte, der gives gennem boligsikringen, er oppe på 270 mill. kr. årlig. Den vil ejerlejligheds-